

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף צו.

כלי חרס המוקף צמיד פתיל שנשבר, באיזה שיעור כבר אינו מציל? [תוד"ה הא].

בזוטרי	ברברבי	
בכלי קטן - שיעורו במוציא רימון	בכלי גדול - שיעורו ברובו	לפירש"י
בכלי קטן (שאינו ברובו מוציא רימון) - שיעורו ברוב	בכלי גדול (שרובו יותר ממוציא רימון) - שיעורו במוציא רימון	לתוס'

המושיט או הזורק מרה"י לרה"י אחרת ורה"ר באמצע מה דינו?

הזורק	המושיט	
לר' עקיבא: חייב לרבנן: פטור ²	בצד אחד: חייב בזו כנגד זו: פטור ¹	בסתם רה"י זו לרה"י זו
פטור ³	פטור	ב' מרפסות זו כנגד זו
פטור	חייב	ב' מרפסות שבצד אחד

שבת דף צו:

הוצאה, הכנסה והעברה ד' אמות ברה"ר, מנין שהם אסורים, והאם הם אבות או תולדות?

אב / תולדה	מנין שהם אסורים?	
אב	ויצו משה וגו' ⁴	הוצאה
תולדה	סברא, מה לי הוצאה מה לי הכנסה	הכנסה
תולדה	גמרא גמירי לה מהלכה למשה מסיני	העברה

¹ במשנה לא מבואר דין זה, אכן יש ללמוד אותו מהמשך הדברים, דהנה חידוש דין מושיט נאמר דוקא בדיוטא אחת, שכן מצינו בעבודת המשכן שהיו הלויים מעבירים את קרשי המשכן (כשהיו מפרקים את המשכן) מהמשכן לעגלה הראשונה ומהעגלה הראשונה לעגלה שלפניה. אבל בב' דיוטות לא נאמר, כי לא היו מושיטים את הקרשים מהעגלה הימנית לשמאלית. וגם אליבא דר"ע אפי' אם נאמר דס"ל דקלוטה כמי שהונחה, זה שייך דוקא בזורק אבל לא במושיט.

² לקמן (דף צו). הסתפקה הגמ' במה מיירי מחלוקתם, האם בלמעלה מעשרה - אבל למטה לכו"ע חייב, או בלמטה מעשרה - אבל למעלה דברי הכל פטור. ובספק זה תלוי גם המשך דברי המשנה שאמרה "כיצד שתי גזוזטראות זו כנגד זו" וכו', דאי מיירי מחלוקתם על למעלה מעשרה - שייך לומר על זה "כיצד" דהרי הגזוזטראות הם למעלה מעשרה, ורבנן דפטרי קאמרי לה דדוקא במושיט חייב אבל בזורק פטור משום דס"ל דלא ילפינן זורק ממושיט. אכן אי מיירי מחלוקתם על למטה מעשרה - אי אמרינן קלוטה כמי שהונחה, אבל למעלה מעשרה דברי הכל פטור, הגם שדין המשנה בגזוזטראות יהיה נכון אליבא דכו"ע, מ"מ לא שייך למיתני "כיצד", דהא הרישא מיירי לפ"ז בלמטה מעשרה, ואילו הגזוזטראות הם למעלה מעשרה, (וכמבואר כל זה בתוד"ה הזורק).

³ כן הוא דין המשנה, אכן אי פליג ר"ע על למעלה מעשרה וס"ל דאמרינן קלוטה כמי שהונחה, אי"כ באופן זה לדעתו יהיה חייב.

⁴ לשון הפסוק (שמות לו:ו) "וַיִּצְוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמִחְנֶה לְאֹמֶר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל יַעֲשֵׂוּ עוֹד מְלֶאכֶה לְתַרוּמַת הַקֹּדֶשׁ, וַיִּפְּלֵא הָעָם מִהֲבִיא", ומשה היה במחנה לוי - רה"ר, ואמר לישראל שלא יביאו מרשותם - רה"י, אליו.